

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Michaela Nipperta a soudkyň JUDr. Ivany Hesové a JUDr. Aleny Bílkové v právní věci

žalobkyně: **INTAR a.s.**, IČO 25594443
sídlem Bezručova 81/17a, 602 00 Brno
zastoupená advokátem JUDr. Filipem Černým, Ph.D.
sídlem Slavičkova 372/2, 160 00 Praha 6

proti

žalované: **Masák & Partner, s.r.o.**, IČO 27086631
sídlem Rooseveltova 575/39, 160 00 Praha 6
zastoupená advokátkou Mgr. Ninou Valešovou
sídlem Kamenická 304/41, 170 00 Praha 7

o zaplacení částky ve výši 968 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 30. března 2021, č. j. 8C 297/2016-137,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se potvrzuje.**
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 15 100,80 Kč, do tří dnů od právní moci, k rukám advokáta JUDr. Filipa Černého, Ph.D.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu na zaplacení částek 968 000 Kč s příslušenstvím a 1 200 Kč (výrok I.) a uložil žalobkyni zaplatit žalované náklady řízení ve výši 90 605 Kč (výrok II.).
2. Takto soud rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala zaplacení žalované částky s tvrzením, že s žalovanou uzavřely dne 15. 6. 2015 smlouvu o dílo, podle níž se žalobkyně zavázala vyhotovit projektovou dokumentaci k rekonstrukci historické a provozní budovy Xxx včetně jejího projednání s koncovým investorem, tedy Xxx. Žalovaná se zavázala uhradit cenu za dílo, přičemž dne 2. 3. 2016 žalobkyně vystavila fakturu na částku 1 400 000 Kč s datem splatnosti dne 1. 4. 2016. Žalovaná dopisem ze dne 11. 3. 2016 žádala žalobkyni o storno faktury a následné společné jednání za účelem definice oprávněné výše fakturace s ohledem na dokončení díla. Dne 19. 3. 2016 byla mezi účastníky e-mailem potvrzena dohoda o tom, že žalovaná je k datu splatnosti vrácené faktury schopna přijmout a uhradit fakturu ve výši 800 000 Kč (včetně DPH šlo o částku 968 000 Kč s datem splatnosti dne 1. 4. 2016), kterou následně dne 24. 3. 2016 převzala, žalovaná však tuto částku neuhradila.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby s tvrzením, že předané dílo obsahovalo velké množství vad, které u žalobkyně uplatnila, ale přesto nebyly odstraněny. Žalovaná vady musela nechat odstranit na vlastní náklady, neboť byla zavázána předat projektovou dokumentaci koncovému investorovi. Dílo bylo žalované předáno se zpožděním šesti měsíců a zbývající část díla nebyla dodána vůbec, a proto má žalovaná vůči žalobkyni nárok na zaplacení smluvní pokuty.
4. Soud prvního stupně provedl dokazování a zjistil, že dne 15. 6. 2015 účastníci uzavřeli smlouvu o dílo, podle které se žalobkyně zavázala vyhotovit projektovou dokumentaci akce Rekonstrukce historické a provozní budovy Xxx - zpracování projektové dokumentace -dodatečné stavební práce a dodávky a na základě smlouvy vystavila fakturu na částku 800 000 Kč, kterou žalovaná dne 24. 3. 2016 převzala a neuhradila. Podle notářského zápisu notáře JUDr. Martina Diviše, se sídlem v Praze, NZ 853/2018, N 708/2018, ze dne 9. 10. 2018, jediný společník žalované učinil rozhodnutí při výkonu působnosti valné hromady o schválení přeměny podle projektu rozdělení společnosti Masák & Partner, s.r.o. odštěpením se vznikem nové společnosti Masák & Partner Památky s. r. o., společník schválil projekt, konečnou účetní závěrku rozdělované společnosti sestavenou ke dni 31. 12. 2017, zahajovací rozvahu rozdělované společnosti sestavenou k rozhodnému dni, rozdělení a zahajovací rozvahu nástupnické společnosti, sestavenou k rozhodnému dni rozdělení. Schválený projekt rozdělení odštěpením se vznikem nové společnosti je přílohou notářského zápisu a přílohou číslo 1 toho projektu je seznam odštěpovaných projektů a smluv. V tomto seznamu jsou zahrnuty smlouvy o dílo, vztahující se k projektu xxx, a to zejména předmětná smlouva o dílo č. STO_03, uzavřená mezi účastníky dne 15. 6. 2015. Vznik nástupnické společnosti Masák & Partner Památky s. r. o. byl také zapsán do obchodního rejstříku.
5. Soud prvního stupně neprováděl další navržené důkazy, neboť dospěl k závěru, že žalovaná není ve sporu věcně pasivně legitimována. Bylo prokázáno, že součástí vyčleněné části jmění přecházejícího ze žalované na právního nástupce žalované společnost Masák & Partner Památky s. r. o. jsou i smluvní vztahy, které jsou předmětem tohoto sporu. V průběhu řízení tedy nastala právní skutečnost, se kterou právní předpisy spojují přechod správ a povinností, kdy došlo k přechodu veškerých práv a povinností z citovaných smluv o dílo z žalované na jejího právního nástupce. Žalobkyně o tom byla informována, přesto nepodala návrh podle § 107a o. s. ř., čímž by na tuto situaci reagovala, byť byla soudem výzvou ze dne 21. 5. 2020, která jí byla doručena dne 28. 5. 2020, o této situaci informována. Žaloba tedy byla zamítnuta.

6. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. podle procesního úspěchu žalované ve sporu.
7. Proti tomuto rozsudku se odvolala žalobkyně, která namítala, že řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, soud nezjistil skutkový stav věci, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a věc nesprávně právně posoudil, přičemž rozhodl nepřezkoumatelným způsobem. Je pravdou, že dne 9. 10. 2018, tedy dva roky po podání žaloby v této věci, došlo ke změně v osobě primárního dlužníka. Pokud jde o dluhy rozdělované společnosti, žalobkyně upozornila na § 258 zákona č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů a na to, že rozdělovaná společnost ručí za dluhy, jež přešly v důsledku odstěpení na nástupnickou společnost, do výše svého vlastního kapitálu vykázaného v zahajovací rozvaze. Žalobkyně dále rozebrala výši kapitálu žalované společnosti a výši kapitálu odstěpené společnosti, poukázala na listiny založené ve sbírce listin příslušného rejstříkového soudu a znalecký posudek ze dne 8. 8. 2018, který vyhotovila Moore Stephens ZNALEX, s. r. o., s tím, že všechny důkazy byly před soudem prvního stupně provedeny. Z toho dovodila, že výše kapitálu žalované je vyšší, než výše kapitálu odstěpené společnosti. Namítla, že po rozdělení společnosti žalované se z žalované stal sekundární dlužník z titulu ručení a její povinnost zaplatit žalobkyni částku 968 000 Kč s příslušenstvím trvá i nadále, byť z rozdílného právního titulu a žalovaná je i nadále věcně pasivně legitimována. V této souvislosti odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu, sp. zn. 25Cdo 643/2000. Podle žalobkyně se soud prvního stupně přesto vůbec z tohoto pohledu věcí nezabýval. Poukázala také na § 2021 odst. 1 o. z. s tím, že dlužník v přiměřené lhůtě dluh nesplnil, ač byl věřitelem v písemné formě k tomu vyzván, a že je zjevné, že by dluh nesplnil ani nový dlužník, neboť jmění této společnosti je nižší, než je jistina žalované částky, přičemž obě společnosti jsou součástí stejné skupiny a společníci a jednatelé společnosti jsou identičtí. Žalobkyně proto nebyla povinna společnost Masák & Partner Památky s. r. o. znovu vyzývat a stanovovat jí lhůtu k plnění, jestliže se chtěla domáhat splnění po ručiteli. K tomu uvedla, že soud prvního stupně veškeré nutné důkazy v řízení provedl, přesto věc nesprávně právně posoudil. Dále odkázal na § 107a odst. 1 o. s. ř., jež jí dává možnost, nikoli však povinnost, žalovat jiného účastníka. V tomto ohledu vyjádřila názor, že bylo na ní, zda bude navrhopvat, aby do řízení místo žalované vstoupila společnost Masák & Partner Památky s. r. o., anebo se bude nadále domáhat zaplacení dluhu po žalované z titulu ručení, přičemž žalovaná disponuje podstatně vyšším vlastním kapitálem, než společnost Masák & Partner Památky s. r. o., a proto zůstala nadále žalovanou. Dodala pak, že od vzniku nové společnosti vlastní kapitál klesá, a proto mohla být tato společnost vytvořena účelově jenom proto, aby do ní byly tzv. uklizeny nepohodlné či problémové projekty. Namítla také, že nemůže být nucena k postupu podle § 107a odst. 1 o. s. ř. a současně podle § 92 odst. 1 o. s. ř. a že nemá zájem na tom, aby na straně žalované vystupovalo více subjektů, čímž by hrozilo placení vyšších nákladů řízení. Soudu prvního stupně rovněž vytkla nedostatek poučení podle § 118a odst. 2 o. s. ř., a proto je řízení postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a pro ni se jedná o rozhodnutí překvapivé. Přípis soudu prvního stupně, který jí byl zaslán, nesplňoval náležitosti takového řádného poučení. Podle žalobkyně je napadený rozsudek nepřezkoumatelný, neboť se vůbec nevypořádal s otázkou zákonného ručení žalované podle § 258 zákona č. 125/2008 Sb., čímž jí soud prvního stupně odepřel právo a došlo k zásahu do jejího práva na spravedlivý proces. Z těchto důvodů navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a žalobě vyhověl.
8. Žalovaná navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako správného. Odmítla úvahy o účelovosti vzniku společnosti Masák & Partner Památky s. r. o. s poukazem na restrukturalizaci celé skupiny. Uvedla dále, že není pochyb o tom, že nastala právní skutečnost, se kterou právní předpisy spojují přechod práv a povinností, konkrétně došlo k přechodu veškerých práv a povinností ze smluv o dílo ze žalované na Masák & Partner Památky s. r. o. Rozdělení

bylo platně zapsáno do obchodního rejstříku a byly splněny veškeré zákonné podmínky. Tuto skutečnost dala, resp. společnost Masák & Partner Památky s. r. o. na vědomí žalobkyni dopisem ze dne 18. 11. 2019 na svém hlavičkovém papíru, stejně jako v korespondenci ze dne 21. 2. 2020 a ze dne 30. 3. 2020. Podotkla dále, že soudu prvního stupně zaslala veškeré dokumenty související s rozdělením a že navrhla záměnu účastníka, přičemž soud prvního stupně žalobkyni vyzval dopisem ze dne 21. 5. 2020, který jí doručil dne 28. 5. 2020, k reakci na uvedené skutečnosti, žalobkyně na to však nereagovala. Uvedla rovněž, při ústním jednání dne 30. 3. 2021 se soud prvního stupně snažil vést žalobkyni k podání návrhu podle § 107a odst. 1 o. s. ř., neboť se jí dotazoval na otázku věcné pasivní legitimace, předložil jí k nahlédnutí důkazy týkající se rozdělení společnosti a na to rovněž nebylo reagováno. Podle žalované žalobkyně v řízení pochybila a nyní se snaží celou situaci zvrátit. K tomu dodala, že v odvolání namítaný titul ručení je pro žalovanou překvapivý, neboť tato argumentace dosud použita nebyla, společnost Masák & Partner Památky s. r. o. k úhradě namítané dlužné částky vyzvána nebyla a v tomto smyslu s ní žalobkyně ani nekomunikovala. K odkazu na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25Cdo 643/2000 namítla, že soud může posoudit uplatněný nárok po právní stránce i podle jiných norem, než jak je žalobcem navrhováno, ale že musí být podloženo skutkovými tvrzeními, avšak skutková tvrzení ze strany žalobkyně, týkající se ručení žalované za dluhy Masák & Partner Památky s. r. o. na základě rozdělení, v řízení absentují. S odkazem na § 2021 odst. 1 o. z. namítla, že žalobkyně dosud společnost Masák & Partner Památky s. r. o. nevyzvala k úhradě žalované částky. Uvedla rovněž, že jistě není povinností žalobkyně postupovat podle § 107a odst. 1 o. s. ř., nese však důsledky tohoto chování, přičemž nebylo povinností soudu prvního stupně upozorňovat ve smyslu § 118a odst. 2 o. s. ř. žalobkyni, zastoupenou advokátem, že žaluje nesprávnou osobu, či domýšlet si skutková tvrzení. Podotkla pak, že soud prvního stupně se v odůvodnění nezabýval otázkou zákonného ručení, neboť to nebylo jeho povinností a neobstojí tak ani námitka nepřezkoumatelnosti rozsudku.

9. Žalobkyně v replice trvala na účelovosti přeměny žalované s tím, že přípis soudu prvního stupně ze dne 26. 5. 2020 neobsahoval žádné poučení ve vztahu k žalobkyni, a toho se jí nedostalo ani při ústním jednání. Trvala na tom, že nebylo její povinností uvádět právní důvod žaloby, neboť právní posouzení je věcí soudu a že zákonné ručení v tomto případě vyplývá přímo ze zákona, přičemž vycházela z předpokladu, že soud zná právo. Zpochybnila rovněž, že by měla vyzývat novou společnost ke splnění dluhu, neboť žalovaná nikdy neztratila pasivní legitimaci.
10. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení mu předcházející aniž nařizoval odvolací jednání (§ 212, § 212a odst. 1, 5, § 214 odst. 3 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
11. Odvolací soud se především zabýval tím, zda soud prvního stupně nezatížil řízení vadou, která by mohla vést ke zrušení jeho rozhodnutí, jak má na mysli § 212a odst. 5 o. s. ř. a dospěl k závěru, že se tak nestalo. Soud prvního stupně provedl potřebné dokazování, náležitě zjistil skutkový stav a věc správně posoudil rovněž po stránce právní. Na odůvodnění napadeného rozsudku proto lze odkázat a odvolací námitky žalobkyně nepovažuje odvolací soud za důvodné.
12. Z obsahu předloženého spisu vyplývá, že žaloba byla podána dne 17. 10. 2016 proti žalované společnosti Masák & Partner, s.r.o. z titulu nezaplacené faktury za provedené dílo. Žalovaná uplatnila vzájemný návrh na zaplacení částky 7 622 354 Kč a usnesením soudu prvního stupně ze dne 18. 8. 2020, č. j. 8C 297/2016-111, byl vzájemný návrh vyloučen k samostatnému řízení s tím, že věc bude nadále vedena pod sp. zn. 8C 323/2020. Usnesení nabylo právní moci dne 31. 8. 2020 a z odůvodnění vyplývá, že žalovaná sdělila, že po zahájení řízení došlo ke vzniku nové společnosti odštěpením a na nově vzniklou společnost přešla práva a povinnosti ze smluv

o dílo, kterých se spor týká, a proto se spory nehodí ke spojení a že z tohoto důvodu došlo k vyloučení vzájemného návrhu k samostatnému řízení dle § 112 odst. 2 o. s. ř. Dne 4. 10. 2019 žalovaná a společnost Masák & Partner Památky s. r. o. soudu prvního stupně oznámily, že v důsledku rozdělení odštěpením se vznikem nové společnosti přešla na právní nástupkyni žalované, jakožto na nástupnickou společnost, vyčleněná část jmění žalované, jakožto rozdělované společnosti, že příslušná část přecházejícího jmění je vymezena v projektu rozdělení odštěpením se vznikem nové společnosti ze dne 21. 8. 2018 a že součástí vyčleněné části jmění přecházejícího ze žalované na právní nástupkyni žalované jsou i smluvní vztahy, které jsou předmětem tohoto soudního řízení. Toto oznámení bylo doloženo notářským zápisem ze dne 9. 10. 2018, NZ 853/2018, N 708/2018, jehož součástí je projekt rozdělení. Soud prvního stupně dopisem ze dne 21. 5. 2020, který byl doručen zástupci žalobkyně dne 26. 5. 2020, vyzval žalobkyni, aby sdělila, zda s ohledem na rozdělení žalované společnosti, kdy došlo k přechodu vyčleněné části jmění žalované, jehož součástí jsou i smluvní vztahy, které jsou předmětem tohoto soudního řízení, žalobkyně navrhuje, aby nabyvatel vyčleněné části jmění vstoupil do řízení rovněž na straně žalované namísto dosavadní žalované. Na to reagovala žalobkyně vyjádřením ze dne 23. 3. 2021, k němuž připojila řadu listinných důkazů, podrobně se zabývala skutkovými okolnostmi sporu a smluvními vztahy s žalovanou, vyjadřovala se k daňově trestním okolnostem sporu ve vztahu k žalované, nevyjadřovala se k otázce věcné pasivní legitimace a k otázce odštěpení se vznikem nové společnosti, neuváděla nová skutková tvrzení a nenavrhovala změnu žaloby. Při ústním jednání dne 30. 3. 2021 byly provedeny listinné důkazy, přičemž provedení řady listinných důkazů navržených účastníky bylo zamítnuto pro nadbytečnost.

13. Žalobce (navrhovatel) může za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Změněný návrh je třeba ostatním účastníkům doručit do vlastních rukou, pokud nebyli přítomni jednání, při němž ke změně došlo (§ 95 odst. 1 o. s. ř.).
14. Má-li žalobce za to, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde, může dříve, než soud o věci rozhodne, navrhnout, aby nabyvatel práva nebo povinnosti, popřípadě ten, kdo převzal výkon vlastnického práva k majetku, o něž v řízení jde, vstoupil do řízení namísto dosavadního účastníka; to neplatí v případech uvedených v § 107 (§ 107a odst. 1 o. s. ř.).
15. Skutečnosti, nebo důkazy, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně, jsou u odvolání proti rozsudku nebo usnesení ve věci samé odvolacím důvodem jen tehdy, jestliže jimi má být splněna povinnost tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti, nebo důkazní povinnost, a to za předpokladu, že pro nesplnění některé z uvedených povinností neměl odvolatel ve věci úspěch a že odvolatel nebyl řádně poučen podle § 118a odst. 1 až 3 [§ 205a písm. d) o. s. ř.].
16. Podaný návrh (žaloba) může v probíhajícím řízení doznat změny nejen v okruhu účastníků, ale také v obsahu toho, čeho se žalobce návrhem domáhá, nebo ve vylíčení skutkového základu uplatněného práva. Žalobci se tím umožňuje, aby obsah žaloby a své požadavky přizpůsobil procesně nebo hmotněprávně změněné situaci, ukazuje-li se, že nadále nemohou obstát. Ke změně návrhu může dojít kdykoli za řízení, dokud nebylo vyhlášeno rozhodnutí, kterým se řízení končí. Po koncentraci řízení nemohou být uplatněny nové skutečnosti a důkazy ani ve vztahu ke změněné žalobě a soud rozhodne o změněné žalobě zásadně jen na podkladě skutečností a důkazů uvedených a navržených před tím, než nastala koncentrace řízení, a tedy ještě dříve, než byla změna žaloby vůbec uplatněna u soudu. Za odvolacího řízení je nepřipustné změnit žalobu, kdyby to mělo mít za následek uplatnění nového nároku. K tomuto procesnímu úkonu je třeba souhlasu soudu. O změnu žaloby jde tehdy, jestliže žalobce požaduje stejné plnění, ale na

základě jiného skutkového stavu, než ho vyličil v návrhu, a to buď zcela nového, nebo doplněného o další rozhodující skutečnosti.

17. V této věci se žalobkyně se v žalobě domáhala plnění z nezaplacené faktury ze smlouvu o dílo, v žalobě vyličila skutkový stav, který v průběhu řízení nezměnila a nenavrhla změnu žaloby a o té nebylo rozhodováno. V odvolacím řízení žalobkyně uvedla, že po žalované požaduje plnění z titulu ručení ve smyslu § 285 zákona č. 125/2008 Sb., což je nepřípustný postup. Navíc žalobkyně nevyzvala k plnění společnost Masák & Partner Památky s. r. o., coby dlužníka a nestanovila jí lhůtu k plnění, což je v rozporu s § 2021 odst. 1 o. z., podle něhož věřitel má právo požadovat splnění na ručiteli, nesplnil-li dlužník v přiměřené lhůtě dluh, ač jej k tomu věřitel v písemné formě vyzval. Přitom výzvy není třeba, nemůže-li ji věřitel uskutečnit, nebo je-li nepochybné, že dlužník dluh nesplní. Odvolací soud se neztotožnil s tvrzením žalobkyně, že v tomto případě se jedná pouze o právní posouzení téhož nároku, které nepochybně přísluší soudu a že není povinností žalobce nárok právně kvalifikovat.
18. Odvolací námitka žalobkyně spočívající v absenci poučení ze strany soudu prvního stupně podle § 118a odst. 2 o. s. ř. neobstojí, neboť z tohoto ustanovení nevyplývá povinnost předsedy senátu signalizovat ve formě procesního poučení žalující straně, že například jí podaná žaloba není důvodná, ale že by bylo možno vyhovět jinému žalobnímu požadavku, vycházejícímu ze zcela jiných skutkových tvrzení. Takový postup by byl ve zjevném rozporu s právem účastníků na spravedlivý proces ve smyslu článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, neboť by tak privilegoval některou z procesních stran. Ve sporném řízení soudu nepřísluší poučovat účastníka sporu o jejich hmotné právních nárocích (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 6. 2010, sp. zn. 23Cdo 721/2008; rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou dostupná na <http://www.nsoud.cz>). Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 25. 11. 2010, sp. zn. 30Cdo 4581/2009, uzavřel, že k dosahu aplikace § 118a odst. 2 o. s. ř. je třeba uvést, že se tato poučovací povinnost vztahuje k narativní stránce žaloby a logicky také k jejímu promítnutí do žalobního petitu. Není, a s ohledem na rovnost účastníků v řízení a zásady fěr procesu, ani nemůže být tento institut chápán jako prostředek k poučení, respektive k signalizaci, zda při (posuzováno podle hmotného práva) participaci dalších účastníků (a případně kterých účastníků) by bylo možné žalobcem (skrže již precizovaná skutková tvrzení a žalobní návrh) vymezený předmět po právní stránce posoudit jinak. Poučení žalobce o tom, koho má žalovat, nebo kdo v důsledku nerozlučného společenství má v řízení vystupovat na straně žalobce, není součástí poučovací povinnosti soudu ve smyslu § 5 o. s. ř., ani ve smyslu § 118a odst. 2 o. s. ř. Takové poučení by zřetelně vybočovalo z mezí procesních pravidel sporu, oslabovalo by úlohu soudu jako nestranného orgánu a zakládalo tak nerovnost mezi účastníky občanského soudního řízení. Tuto problematiku řešil rovněž Ústavní soud, který v nálezu ze dne 3. 1. 1996, sp. zn. I. ÚS 56/95, uveřejněném ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazku 5, pod číslem 2 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou též dostupná na <http://www.nalus.usoud.cz>), zaujal právní názor, že poučování účastníků obecnými soudy podle § 5 a § 92 odst. 1 o. s. ř. (což lze analogicky vztáhnout rovněž na poučení ve smyslu § 92 odst. 2 o. s. ř.) zřetelně vybočuje z mezí procesních pravidel o sporu, oslabuje úlohu soudu jako nestranného orgánu a zakládá tak nerovnost mezi účastníky občanského soudního řízení. Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 5. 3. 21998, sp. zn. III. ÚS 480/97, pokud by v rámci poučovací povinnosti soud poučoval účastníky o tom, kdo je či není pasivně legitimován, nešlo by o pouhé poučení o procesních právech a povinnostech, ale o zásah soudu, kterým by vedl účastníky k tomu, co mají v daném případě dělat, aby dosáhli žádaného právního účinku. Navíc takto chápanou poučovací povinností by soud mohl výrazně porušit zásadu rovnosti účastníků soudního řízení.
19. V souzené věci byla žalobkyně informována o právní skutečnosti, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde, jak má na mysli § 107a odst. 1 o. s. ř., na tuto skutečnost procesně adekvátně nereagovala, byť na ni byla upozorněna nejen žalovanou, ale také nástupnickou společností a neformálním způsobem rovněž

soudem prvního stupně. Žalobkyně nenavrhla změnu žaloby a setrvala na svém původním žalobním tvrzení ve vztahu k žalované. Soudu prvního stupně proto postupoval správně, pokud žalobu pro nedostatek věcné pasivní legitimace na straně žalované společnosti zamítl.

20. Z výše uvedených důvodů posoudil odvolací soud napadený rozsudek za věcně správný, a proto jej, včetně výroku o nákladech řízení, ve kterém nebylo shledáno pochybení, podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
21. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť v této fázi řízení procesně úspěšné žalované vznikly náklady ve výši 15 100,80 Kč [1 úkon - vyjádření k odvolání za 12 180 Kč podle § 7 bod 6., § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), dále jen „AT“; 1x 300 Kč za náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 4 AT; 21% daň z přidané hodnoty ve výši 2 620,80 Kč podle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř.].

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozsudku **lze** podat za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. a násl. dovolání ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně (§ 238a o. s. ř.).

Přípustnost dovolání **je** oprávněn zkoumat pouze dovolací soud.

Proti výroku II. o nákladech řízení **není** dovolání přípustné.

Praha 10. listopadu 2021

Mgr. Michael Nippert v. r.
předseda senátu